

PRENUMERATA

Koszt: 48 Mb. Nr. 33
 półrocznik 94 Mb. Nr. 68
 w tym 12 Mb. K.
 rok 34

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.
 WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM NIEDZIEL I ŚWIĄT

OGŁOSZENIA

Cena za literę druku
 go pisma (pół) po sta-
 cie 1 sz.
 Kolumna 6 kolumn.
 Należy podać
 29 kolumn.

Redakcja i Administracja: Miodowa 20.

Redakcja otwarta od 9—3 p. p.

Redaktor przyjmuje od 1—2 p. p.

Telef. red. 44-05. Telef. admin. 44-80.

DZIAŁ URZĘDOWY.

ROZPORZĄDZENIE

w sprawie składania deklaracji o posiadaniu przedmiotów, niezbędnych dla zaopatrzenia armji w odzież.

Art. 1.

W myśl art. 5-ego ustawy z dnia 11 kwietnia 1919 r. o rzeczowych świadczeniach wojennych (Dziennik Praw Nr. 32, poz. 264) rozporządzenia wykonawczego z dn. 29 kwietnia 1919 r. (Monitor Polski Nr. 98), art. VII-ego rozporządzenia wykonawczego z dnia 1 maja 1919 r. (Monitor Polski Nr. 100) zarządza się obowiązkiem składania deklaracji co do następujących przedmiotów, niezbędnych dla zaopatrzenia armji w odzież:

- Aa) bielizny zwykłej, pościelowej, trykotarzy, wyrobów pończosznich i rękawic;
- b) ubrań gotowych kroju wojskowego, wszelkich kożuchów (futer), ciepłych kamizelek, kurtek i płaszczy, szali, zarekawków, rękawic ciepłych, swetrów, nadbrzuszników, napierśników, nauszników, koców i kołder;
- c) obuwia skózanego i pikowego;
- Bd) wełny owczej (potnej i mytej) i przędzy wełnianej;
- e) sukna wojskowego;
- f) skór wyprawionych;
- g) wszelkich materiałów, niezbędnych do wytworzenia powyższych przedmiotów, jako to: przędzy i płótna, nici, odcińków sukna, odpadków wełnianych, galganów i szmat.

Art. 2.

Od zgłoszenia zwolnione są gotowe artykuły konfekcji dziecięcej i damskiej.

Art. 3.

- Do składania deklaracji obowiązane jest:
- a) każde przedsiębiorstwo przemysłowe i handlowe, które wytwarza, przerabia, trzyma na składzie lub prowadzi handel powyższymi przedmiotami, a zatem: wytwórnie, składy, sklepy i t. d.;
 - b) każdy posiadacz tych przedmiotów, o ile posiada zapasy większe, niż to jest niezbędnem dla zaspokojenia potrzeb osobistych.
- Zgłoszeniu ulegają również przedmioty, pozostające choćby w chwilowem posiadaniu (dzierżenie) danej osoby.

Art. 4.

Od obowiązku składania deklaracji wolne są przedsiębiorstwa, będące własnością wojska, lub pracujące wyłącznie dla potrzeb armji pod kontrolą wojskową.

Art. 5.

- Deklaracja musi zawierać:
- a) imię, nazwisko i miejsce zamieszkania zgłaszającego;
 - b) ilość (sztuki, miara, względnie ciężar), jakość, stan zużycia i miejsce przechowywania zgłaszanych przedmiotów;
 - c) imię i nazwisko i miejsce zamieszkania właściciela zgłaszanych przedmiotów.

Art. 6.

Deklaracje przedkładać należy pismem w 3-ech egzemplarzach władzy administracyjnej i Instancji tego powiatu (Starostwa), w którym znajdują się zgłaszane przedmioty. W miastach o własnym statucie jest tą władzą Magistrat, w Warszawie i Łodzi — Komisarz Rządowy, a w Lublinie Naczelnik Policji Państwowej.

Deklaracje powinny być oddzielnie sporządzone dla przedmiotów grupy A. i B. (§ 1).
 Jeden egzemplarz deklaracji pozostawiają urzędy w art. 6-ym wymienione u siebie, drugi zwracają składającemu deklarację z potwierdzeniem jej złożenia; 3-ci egzemplarz, o ile deklaracja dotyczy przedmiotów grupy A., wysyła się do odnośnych intendentur Okręgów Generalnych, o ile zaś dotyczy przedmiotów grupy B., do Głównego Urzędu Zaopatrywania Armji (GUZA) w Warszawie.

Art. 7.

Deklaracja ma być złożona najdalej w ciągu dni 8-miu, licząc od dnia następnego po dniu ogłoszenia niniejszego rozporządzenia w Monitorze Polskim.

Przedmioty, które znajdują się w posiadaniu zobowiązanego do składania deklaracji po jej złożeniu, należy bezzwłocznie zgłosić w dodatkowej deklaracji.

Art. 8.

Osoby, które znajdują się w posiadaniu przedmiotów, ulegających zgłoszeniu, po upływie oznaczonego w art. 7-ym terminu, winny zgłosić wspomniane przedmioty w ciągu dni 8-miu od dnia, w którym przedmioty te w posiadanie objęły.

Dzień, w którym obowiązek składania deklaracji ustaje, zostanie ogłoszony w osobnem rozporządzeniu.

Art. 9.

Osoby, winne niezłożenia deklaracji w przepisany termin lub złożenia deklaracji, niezgodnej ze stanem faktycznym, będą, oprócz konfiskaty wspomnianych wyżej przedmiotów, ukarane w myśl art. 15-ego ustawy o rzeczowych świadczeniach wojennych aresztem do jednego roku lub grzywną do wysokości marek polskich sto tysięcy (100.000.).

Minister Spraw Wewnętrznych

(—) S. Wojciechowski.

Warszawa, dn. 1 listopada 1919 r.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Aprobizacji w sprawie przerobu ziemniaków w zakładach przemysłowych.

Na mocy art. 6 Ustawy z dnia 29 lipca 1919 r. o obrocie ziemiopłodami w roku gospodarczym 1919.20 zarządzam, co następuje:

1. Przerób ziemniaków zdrowych w zakładach przemysłowych rolnych jest wzbroniony. Zezwala się natomiast, po otrzymaniu odnośnego zwolnienia: od starosty, na przerób ziemniaków zmarzniętych, wydobytých z gruntu po 1-ym listopada r. b., jak również ziemniaków zmarzniętych i zgnitych, kierowanych do poszczególnych zakładów z zarządzania Urzędu Ziemiannego Państwowego Urzędu Zakupu Artykułów Pierwszej Potrzeby.

2. Zwolnienia na przerób ziemniaków, z wyjątkiem przydzielonych wprost zakładom przez Urząd Ziemiannicy, udzielane będą przez pp. starostów, po wysłuchaniu opinji specjalnie utworzonych w tym celu na powiatach komisji, których skład zostanie ustalony specjalną instrukcją.

3. W każdym zakładzie przemysłowym, przerabiającym ziemniaki, winno znajdować się w miejscu widocznem niniejsze rozporządzenie.

4. Osoby, dopuszczające się przekroczenia tego rozporządzenia, karane będą przez starostów karami, oznaczonemi w art. 9 Ustawy z dnia 29-go lipca 1919 r. o obrocie ziemiopłodami.

Minister Aprobizacji

w z. (—) Oskar Sobąński.

Warszawa, dnia 11 listopada 1919.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych w przedmiocie zajęcia drzewa okrągłego i obrobionego w powiatach: Kolneńskim, Makowskim, Gostyńskim i Sokolowskim.

Na mocy art. 2 Ustawy Sejmowej z dnia 28.II.1919 r. w przedmiocie zaopatrzenia ludności w drzewo budulcowe i opałowe (Dz. Pr. Nr. 20 z dnia 5.III.1919 r. poz. 229) oraz art. 11 Rozporządzenia Wykonawczego do tej Ustawy („Monitor Polski” Nr. 63 z dnia 18.III.1919 r.), po porozumieniu z Panem Ministrem Skarbu i Panem Ministrem Robót Publicznych zarządzam niniejszem zajęcie ścietego i stojącego na pniu drzewa iglastego okrągłego i obrobionego w zrzębach zaległych i bieżących stosownie do zatwierdzonych planów gospodarczych w następujących lasach i na tartakach prywatnych:

A. W powiecie Kolneńskim.

W lasach dóbr „Pienki Borowe” Feliksa Pienkowskiego drzewna okrągłego . . . 150 m.

B. W powiecie Makowskim.

We wszystkich lasach prywatnych, położonych w gminie Krasnościelec.

C. W powiecie Gostyńskim.

W lasach Jamno, zakupionych od ś. p. Karola Grzybowskiego przez Wilhelma Silbersteina i Natana Rozencwerga drzewna okrągłego . . . 8000 m. i materiałów tartych . . . 500 m.

W lasach dóbr Wólka p. Marij Grzybowskiej drzewo budulcowe w zrzębach zaległych i bieżących.

D. W powiecie Sokolowskim.

W lasach dóbr Sterdyn hr. Krasieńskiego cięcia zaległe i bieżące.

Zajęte drzewo przekazane być winno do rozporządzenia Głównej Komisji Rozdziału Drzewa przy Ministerstwie Robót Publicznych.

Gotowe podkłady kolejowe i stemple kopalniane zajęciu nie podlegają.

Od chwili zajęcia właściciel nie ma prawa w żaden sposób inaczej zajętem drzewem rozporządzać, jak na zasadzie upoważnień Głównej lub Powiatowej Komisji Rozdziału Drzewa.

O dokonaniu zajęcia Okręgowi Inspektorzy Ochrony lasów w Łomży, Warszawie, Plocku i Siedlcach zawiadomią za pośrednictwem władz administracyjnych właścicieli lub osoby zarządzające w zależności od tego, kto będzie się znajdował na miejscu.

Za drzewo, wydane z decyzji Komisji Rozdziału Drzewa z zajętego składu, wypłacona będzie przez Państwo należność według cen, ustanowionych stosownie do art. 12 Rozporządzenia Wykonawczego („Monitor Polski” Nr. 63 z dnia 18.III.1919 r.) rozporządzeniem z dn. 15 lipca 1919 r. (Dz. R. M. R. i D. P. Nr. 13).

Kierownik Ministerstwa:
 Rolnictwa i Dóbr Państwowych:

(—) J. Chmielowski.

Szef Sekcji:

(—) J. Miklaszewski.

Warszawa, dnia 31 października 1919 r.

Ustawa

z dnia 21 października 1919 r. o wieku pełnoletności w b. zaborze austriackim.

Art. 1.

Pełnoletność osiąga się z ukończeniem dwudziestego pierwszego roku życia. Małoletni może być uznany za pełnoletniego po ukończeniu osiemnastego roku życia.

Art. 2.

Stosownie do tego ulegają zmianie następujące postanowienia powszechnej ustawy cywilnej:

1. W § 21 słowa „dwudziestego czwartego” będą zastąpione słowami „dwudziestego pierwszego”.

2. § 174 będzie opiewał: „Dzieci, które ukończyły osiemnasty rok życia, mogą przed ukończeniem dwudziestego pierwszego roku wyjść z pod władzy ojcowiska, jeżeli je ojciec zgodzie z ich wolą za zezwoleniem sądu wyrażenie uzna za pełnoletnie”.

3. W § 247 słowo „dwudziesty” będzie zastąpione słowem „osiemnasty”, a w § 248 „dwudziestego” — słowem „osiemnastego”.

4. § 252 będzie opiewał: „Małoletniemu, który ukończył osiemnasty rok, może sąd opiekuńczy po zasięgnięciu zdania opiekuna, a jeżeli możliwe także najbliższych krewnych, z jego przyzwoleniem opuścić brakujące lata i uznać go za pełnoletniego”.

5. W § 275 słowa: „dwudziestego piątego” będą zastąpione słowami: „Dwudziestego drugiego”.

Art. 3.

W § 266 patentu z 9 sierpnia 1854, Dziennik Pr. p. Nr. 208, będą skreślone słowa: „wtedy, gdy do tego w myśl § 174 p. u. c. potrzebne jest przyzwolenie sądu”.

Art. 4.

Osoby, które przed dniem wejścia w życie tej ustawy ukończyły dwudziesty pierwszy rok życia, a według obowiązujących dotychczas przepisów nie były jeszcze pełnoletnie, względnie upełnoletnione, uzyskują pełnoletność z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 5.

Jeżeli w akcie prawnym, udziałem przed czasem wejścia w życie tej ustawy, nabycie, przeniesienie, ograniczenie, lub utratę pewnego prawa albo wykonanie zobowiązania uzależniono od osiągnięcia pełnoletności fizycznej, natomiast do ziszczania takiego warunku czy czasokresu wymagane będzie nadal ukończenie dwudziestego czwartego roku życia.

Art. 6.

Wydanie złożonego we wspólnej kasie sieroczej majątku osobom, które osiągną pełnoletność od czasu wejścia w życie tej ustawy aż do dnia 31-go marca 1921 r., może być odroczone aż do tegoż dnia, osobom zaś, które w tym czasie ukończą dwudziesty czwarty rok życia, aż do dnia, w którym ten wiek osiągną.

Art. 7.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1920 r. i obowiązuje na obszarze b. zaboru austriackiego.

Art. 8.

Wykonanie tej ustawy porucza się Ministrowi Sprawiedliwości.

Marszałek:

(—) Trzmpczyński.

Prezydent Ministrów:

w. z. (—) S. Wojciechowski.

Minister Sprawiedliwości

(—) Sobolewski.

Zakres działania Generalnej Dyrekcji Loterii Państwowej.

§ 1.

Generalna Dyrekcja Loterii Państwowej tworzy osobną władzę centralną podlegającą Ministerstwu Skarbu.

Do jej zadań należy ogólny zarząd wszystkimi sprawami państwowego monopolu loteryjnego.

§ 2.

Na czele Generalnej Dyrekcji stoi Generalny Dyrektor.

Tenże jest odpowiedzialny za całokształt i bieżące sprawy urzędu; jemu też podlegają wszyscy urzędnicy i funkcjonariusze w tej Dyrekcji pracujący.

W nieobecności Generalnego Dyrektora kieruje sprawami urzędu jego zastępca pod własną odpowiedzialnością.

§ 3.

Generalna Dyrekcja rozstrzyga we wszystkich sprawach jej działalności podległych, o ile decyzja przepisami niniejszymi lub w pewnych poszczególnych wypadkach rozporządzeniem Ministra nie została zastrzeżona Ministerstwu Skarbu.

§ 4.

Do spraw zastrzeżonych decyzji Ministerstwa Skarbu należą:

1) sprawy organizacyjne Dyrekcji, zmiany przepisów przez Ministerstwo wydanych, lub wyjątki od przepisów ogólnych władze obowiązujących i w ogólności sprawy zasadniczego znaczenia.

2) Budżet loterii i przekroczenie pojedynczych kredytów, tegoż, lub ich przenoszenie (virement).

3) Kupno lub sprzedaż nieruchomości, jakoteż najem lokali, o ile komorniczo przynosi sumę 10000 Marek rocznie.

4) Zmiany budowlane lub remont lokalu, jakoteż kupno (lub sprzedaż) mebli i inwentarza kancelaryjnego, o ile to nie jest przewidziane w budżecie lub jeżeli przynosi w pojedynczym wypadku kwotę 10000 Marek.

5) Kompromisy lub jednostronne rezygnacje z roszczeń prawnych w sprawach spornych (np. w obrachunkach z kolektorami, pretensjach graczy lub t.p.), o ile Generalna Prokuratorja jest przeciwną kompromisowi (rezygnacji) lub suma, o którą chodzi, przynosi kwotę 10000 Marek.

6) Oznaczenie ilości losów w każdej loterii wydatki jej mających i ceny tychże, jakoteż zasadnicze zmiany w postanowieniach planu gry.

7) Pozwolenia na jednorazowe loterie pieniężne, dobroczynne.

8) Obsadzanie posad urzędników Dyrekcji, począwszy od VII-ej kategorii płacy w górę.

9) Pozwolenia urlopów:

a) dla Generalnego Dyrektora na przeciąg dłuższy, niż 8 dni; na czas krótszy wystarczy doniesienie do Ministerstwa. Podobnie w razie podró-

ży Generalnego Dyrektora, którą tenże przedsięwzięrze w celach służbowych (inspekcji kantorów loteryjnych i t. p.) wystarczy doniesienie do Ministerstwa, o ile podróż nie trwa dłużej niż 8 dni;

b) dla funkcjonariuszów Generalnej Dyrekcji na przeciąg czasu dłuższy, niż 3 miesiące— a w razach słabości, stwierdzonej przez lekarza rządowego— 6 miesięcy.

10) Likwidowanie kosztów podróży służbowej dla Generalnego Dyrektora; wypłata tychże skuteczności na mocy likwidacji ministerjalnej kasa Dyrekcji z fundusów loteryjnych.

11) Zaliczki na place:

a) dla Generalnego Dyrektora w każdym wypadku,

b) dla wszystkich innych funkcjonariuszów Dyrekcji, jeżeli kwota zaliczki wynosi więcej, niż jednomiesięczną płacę funkcjonariusza lub czas spłaty ma trwać dłużej, niż 4 miesiące, lub jeżeli nie ma pokrycia na ten wydatek w budżecie.

12) Udzielanie remuneracji i zapomóg, jeżeli kwota jednemu funkcjonariuszowi w ciągu roku kalendarzowego jednorazowo lub kilkakrotnie udzielona przynosi łączną sumę 1000 Mk. lub jeżeli dotyczący kredyt już został wyczerpany.

13) Przeniesienia w stan spoczynku:

a) urzędników, począwszy od VII-ej kategorii płacy w górę we wszystkich wypadkach,

b) urzędników niższej kategorii płacy, jeżeli nie przekroczyli jeszcze 60-tego roku życia, lub 35-go roku służby, lub jeżeli ich niezdolność do służby nie została wykazana świadectwem lekarza rządowego.

14) Darowanie względnie odpisanie choćby niewątpliwych (niespornych), jednak nieściągalnych pretensji Skarbu (z obrachunków z kolektorami, dostawcami i t.p.), o ile one przekraczają w poszczególnym wypadku kwotę 500 Mk., podobnie jeżeli by ściągnięcie tych pretensji było wprawdzie wykonalne, jednak połączonym z niezwykle trudnościami lub ruiną finansową dłużnika.

15) Rekursy i skargi przeciw rozporządzeniom Generalnej Dyrekcji.

§ 5.

We wszystkich innych sprawach, tyjących się zarządu państwowego monopolu loteryjnego, rozstrzyga Generalna Dyrekcja loterii państwowej we własnym zakresie działania.

W szczególności do jej kompetencji należy nadawanie kolektur loterii klasowej, rozdział losów między kolektorów do rozprzedaży, kontrola tychże (przez własnych funkcjonariuszów na inspekcję wysłanych, lub za pośrednictwem władz miejscowych), karanie kolektorów i ich usunięcie, zakup druków i urządzeń loteryjnych, zezwalanie na urządzenie większych loterii fantowych w Rzeczypospolitej, ewentualne uzależnienie tegoż zezwolenia od dopełnienia pewnych warunków, kontrola tych loterii, udzielanie i wypłata na czas przejściowy zapomóg dla byłych kolektorów w miarę dyrektywy, wydanej przez Ministerstwo.

§ 6.

W działalności swej administracyjnej i oze Generalna Dyrekcja używać bezpośrednio interwencji władz centralnych i miejscowych. W szczególności władze skarbowe będą zobowiązane wykonywać bezpośrednio polecenia Dyrekcji, tyjące się spraw monopolu loteryjnego tak, jak polecenia swej władzy wyższej i przedkładać teże Dyrekcji dotyczące relacje bezpośrednio.

Generalna Dyrekcja prowadzi również w miarę potrzeby korespondencję z władzami centralnymi (Ministerstwami) bezpośrednio, t. j. bez pośrednictwa Ministerstwa Skarbu.

§ 7.

W sprawach finansowych przysługuje Generalnej Dyrekcji loterii państwowej prawo rozporządzania funduszami, pochodzącymi z dochodów loterii w miarę dozwolonego budżetu. Nadwyżka tych funduszy będzie co pół roku (po ukończeniu każdej loterii klasowej) przelewana do kasy centralnej. Równocześnie złoży Generalna Dyrekcja Ministerstwu Skarbu sprawozdanie finansowe z wykazem dochodów i rozchodów, jakoteż stanu tych funduszy za odnośne półrocze.

Minister Skarbu:

(—) Biliński.

Wiadomości bieżące

Wynik konkursu na Godła Państwa Polskiego. Pragnąc ustalić formę rysunkową Godła Państwa Polskiego, Ministerstwo Sztuki i Kultury ogłosiło konkurs na Godła Państwa Polskiego. Termin nadsyłania prac upłynął dnia 1-go października r. b. Po rozpatrzeniu nadesłanych projektów przez sąd konkursowy, w którego skład weszli pp. Tadeusz Breyer, Miłosz Kotarbiński, Stanisław Noakowski, Ferdynand Ruszczyk, oraz jako delegat Ministerstwa Sztuki i Kultury p. Eligjusz Niewiadomski, zdecydowano, że żadna z prac nadesłanych nie zasługuje na wyróżnienie I-szą nagrodą i nie może być zakwalifikowana do uznania za typ zasadniczy Godła Państwa Polskiego. Z tego powodu zamiast nagród I, II, III i IV, sąd konkursowy przyznał cztery nagrody drugie po 1875 marek. Po otworzeniu

kopert okazało się, iż autorami nagrodzonych projektów są: pp. Jan Stryka, godło—JS; Karol Tichy, godło—zdobniczo; Jan Golinski, godło—osto; Zygmunt Otto. Nagrodę V-ą otrzymała p. Nina Weinfeld—Mk. 750; IV-ą p. Zygmunt Lorec—Mk. 750. Oprócz tego wyróżnione zostały prace oznaczone godłami: „1919”, „Tradycja” i „Pole”. Prace niagnagrodzone są do odebrania, poczynając od 20.XI. r. b., w lokalu Ministerstwa Sztuki i Kultury (Ordynacka 15).

Haraj administracyjny. Wydział Kar Administracyjnego przy Urzędzie walki z lichwą i spekulacją za czas od 21-ch do 30 października skazał na kary pieniężne od 50-ciu do 3000 mk. za niestosowanie się do rozporządzeń i przepisów Urzędu 152 właścicieli restauracji i sklepów i t. p. Na większe kary zaostał skazani: za wygrawianą sprzedaż śladzi: Zilberberg—3000 mk. grzywny, Jankiel Cham na 500 mk., Moszek Fryndler—300 mk. Za wygrawianą sprzedaż stajni: Narlewski Wl.—2000 mk. Falenty Radzikowski—500 mk. Za sprzedaż elastyki: Falenty Radzikowski—1000 mk. Wacław Kasinski—500 mk., Samuel Wolkowicz—500 mk., Józef Trawiński—500 mk. Za wygrawianą cenę na papierze: Julita Podgórska, Stefanika: L. Zelazko i inni po 1000 mk., Stanisław Ostrowski—500 mk. Za lichwarskie ceny na t. rebki: Handwurcel—1000 mk. Za wygrawianą sprzedaż soli: Kenigsfel Matias—1000 mk. Za wygrawianą sprzedaż skóry: Krysztaf Herman, Rozenblum A. J., Hendel, Faigebaum, Henoch Wassercug, Sruł Bromer—po 1000 marek, Josef Openhajm, Joachim Milkier—po 500 mk. Za lichwarskie ceny na ryby: Ruchla Henig—1000 mk., Boruch Sobol na 300 mk., Luzer Koper na 500 mk. Za wygrawianą cenę na wódce: Zelazko Ludwik—500 mk. Za wygrawianą cenę na czekoladę: Zofja Wakarecy, Regina Bengorenten po 500 mk. Za lichwarskie ceny na papierosy: Leonie Rozenpik, Mordka Upfal, A. Gladzik—po 300 mk. Za sprzedaż pańszczych po lichwarskich cenach: Sz. Wachtel—na 500 mk., Fajwel Owczarek—na 300 mk. Za sprzedaż chleba: Moszek Platowski—na 500 mk. Za sprzedaż cukru: Wład. Teresiński na 500 mk. Za sprzedaż herbatników: Oksen Hendler—na 500 mk. Za brak cennika: Dora Endler, Szymon Waks i Honder, Bracia Fursz—po 500 marek, Lejbus Helener, Franciszek Hiller, Izrael Kipman, Samuel Romanowski, Abram Filer, Henoch Markowicz, Rozentalowie, Estera Bromberg, Manasz Rucański, Moszek Akerman, Herman Hirszwald, Helman Boas, Isaak Gertner, Perelberg Haskiel—po 300 mk.

TELEGRAMY.

Komunikat Sztabu Generalnego:

Warszawa, 11-go listopada. (P.A.T.). Front litewsko-białoruski. Przygotowane od kilku dni ataki bolszewickie wzdłuż Dźwiny na wschód i zachód od Połocka; oddziały nasze odparły z wielkimi dla przeciwnika stratami. Front wołyński. spokój.

W zastępstwie szefa sztabu generalnego:

Haller, pułkownik.

Święto włoskie w Poznaniu.

Poznań 11-go listopada. (P.A.T.).—Dziś, z powodu narodowego święta włoskiego, składały władze nasze na Białej sali Bazaru życzenia przedstawicielom Włoch.

O godz. 12 i pół odbyła się na placu Wolności parada wojskowa.

O godz. 7-ej wiecz. wydano w Bazarze obiad galowy.

Przed plebiscytem.

Praga 11-go listopada. (P.A.T.).—Czeskie biuro prasowe donosi:

Paryska konferencja pokojowa wydelegowała już członków do cieszyńskiej komisji plebiscytowej. Są to: z ramienia Francji—Manargelle, z ramienia Anglii—Wilton, Włoch—markiz Luigi Borsorelli, Japonji—Jamada; Stany Zjednoczone mianują przedstawiciela dopiero; po ratyfikowaniu traktatu. Ze strony czeskiej mianowano przedstawicielem przy cieszyńskiej misji koalicyjnej dr. Rudolfa Matousza z Morawskiej Ostrawy.

Wybory gminne na Śląsku Górnym.

Praga 11-go listopada. (P.A.T.).—Czeskie Biuro prasowe donosi z Berlina:

Dzienniki niemieckie stwierdzają, że Polacy uzyskali przy wyborach na Górnym Śląsku 75 proc. ogółu mandatów. W większych miastach śląskich padło na listy niemieckie około 60 głosów, reszta na polskie.

LIST GONCZY.

Sąd Okrągowy w Łodzi, Wydział Karny, na zasadzie art. 846 i 847 Ust. Post. Karn. poszukuje mieszkańca Łodzi Józefa Prelinskiego, lat 40, ostatnio zamieszkałego przy ul. Kwiatkowskiego Nr. 12 na Radogoszczu u Krajewskiego, postawionego w stan oskarżenia z art. 573 cz. 2 i 1 Kod. Karn. i ukrywającego się.

Rysopis poszukiwanego: brunet, oczy czarne, wasy średnie, szczupły, ubrany w paltó brązowe i kapeluszy przegięty.

Każdy, posiadający wiadomość o miejscu pobytu poszukiwanego Józefa Prelinskiego obowiązany jest wskazać miejsce to policji, a władze policyjne obowiązane są odesłać zatrzymanego do więzienia w Łodzi przy ul. Miłsza, do dyspozycji Sądu Okrągowego m. Łodzi, do akt Nr. 63.III o zbiegł.